

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

prezentată în conformitate cu articolul 25 lit. i) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin.(l) lit. i) și 39 din Codul Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16 iunie 1995 și art.31 din legea cu privire la avocații parlamentari nr. 1349 din 17.10.97

I – AUTORUL SESIZĂRII

1. Nume/Denumire **Lazăr** 2. Prenume **Tudor**

3. Funcția **Avocat Parlamentar**

4. Adresa **str. Sfatul Țării 16, Chișinău; Centrul pentru Drepturile Omului**

5. Tel./fax **0 22 234-800; 0 22 225-442**

II – OBIECTUL SESIZĂRII

1. Prezenta sesizare are ca obiect de examinare prevederile art.4 și 5 din Hotărârea nr.3 al Parlamentului Republicii Moldova din 15 februarie 2013 cu privire la raportul Comisiei de anchetă pentru elucidarea modului de administrare de către organele abilitate a incidentului din 23 decembrie 2012, care a avut loc în Rezervația Naturală ”Pădurea Domnească” în partea ce ține de autoritatea judecătorească și organele procuraturii după cum urmează:

”Art.4 – Procuratura Generală până la 1 aprilie 2013 va informa Parlamentul privind mersul anchetei și acțiunile întreprinse.

Art.5 – Se recomandă Consiliului Superior al Magistraturii și Consiliului Superior al Procurorilor să întreprindă măsurile de rigoare în vederea asigurării respectării de către magistrați și procurori a prevederilor Codului de etică al judecătorului și respectiv, ale Codului de etică al procurorului.”

2. Textul din Hotărârea Parlamentului (publicată în Monitorul Oficial nr.36-40 din 22.02.2013, pag.7) urmează a fi examinat în coroborare cu conținutul Raportului propriu-zis al comisiei de anchetă nepublicat în Monitorul Oficial (http://parlament.md/ProcesulLegislativ/proiecte_de_acte_legislative/tabid/61/legislativ/1610/De_fault.aspx), care a fost aprobat prin Hotărârea Parlamentului și ca atare face parte integrantă din actul de aprobare, are natura și forța lui juridică.

3. În acest sens constatăm, că punctele 3.1.1; 3.1.4 - 3.1.9; 3.1.11; 3.1.20 și 3.2 lit.c) și d) din Raportul aprobat sunt neconstituționale.

”3.1.1 Comisia a constatat, că la 23.12.2012 a fost o vânătoare ilegală. Acțiunile participanților la vânătoarea din 23.12.2012 cad sub incidența unui șir de articole din Codul Penal al Republicii Moldova. În particular, urmărirea penală va examina încălcarea următoarelor articole din:

Codul Penal

” Art.223(vânatul ilegal);

Art.235(încălcarea regimului de administrare și protecție a fondului ariilor naturale protejate de stat);

Art.303 (amestecul în înfăptuirea justiției în urmărirea penală);

Art.310 (falsificarea probelor);

Art.327 (abuz de putere sau abuzul de serviciu);

Art.329 (neglijența în serviciu);

Art.352 (falsul în declarații);

Codul Contravențional

Art.312(abuzul de putere sau abuzul de serviciu);

Art.322(încălcarea regulilor regimului frontierei de stat și a regulilor de trecere a frontierei de stat).

[...]

3.1.4 Pornind de la faptele menționate, Comisia atrage atenția asupra desfășurării unui interogatoriu suplimentar al tuturor particularităților la vânătoare de către organele de anchetă pentru a confirma depozițiile lor, precum și pentru a-i trage la răspundere penală pentru depoziții false.

3.1.5. [...] Procurorul General, Valeriu Zubco și colaboratorii Procuraturii Generale și a procuraturii raionale Făleşti nu au respectat prevederile art.27 lit.f) de a solicita ”organelor care au competențe legale în descoperirea și urmărirea infracțiunilor precum și în exercitarea activității operative de investigații, delegarea de persoane specializate în domeniu pentru a îndeplini sub directa conducere și sub controlul nemijlocit al procurorilor, actele procesuale conferite de lege”. Considerăm că astfel de acțiuni au dus la tăinuirea față de organele de poliție a celor întâmplate și la exercitarea presiunilor asupra anchetei.

3.1.6. Instituțiile statului, în primul rând organele de drept nu au efectuat acțiunile necesare prevăzute de Codul de Procedură Penală și alte legi în astfel de cazuri, inclusiv îngădirea accesului la locul crimei, examinarea locului, expertizarea armelor, interogarea participanților la eveniment a martorilor, colectarea informației, inclusiv cu ajutorul operatorilor de telefonie mobilă, informarea conducătorilor, etc.

3.1.7. Ancheta Comisiei a depistat un șir de acțiuni ilegale ale participanților la vânătoarea din 23 decembrie 2012 din ”Pădurea Domnească”, care au avut loc până la împușcarea finală, în urma căreia a fost lipsit de viață Sorin Paciu și care nu au intrat în vizorul niciunui organ de urmărire penală: ilegalitatea vânătorii în Rezervația Naturală, încălcarea regimului de frontieră, utilizarea cartușelor interzise în Moldova.

3.1.8. Nedorința organelor de drept de a ancheta evenimentele din 23 decembrie 2012 în ”Pădurea Domnească”, [...] imitarea unei anchete penale complete se explică prin faptul, că adevărul referitor la tragedie era cunoscut din start atât de participanții la vânătoare, cât și de Procuratură. Astfel, s-a depistat, că scopul acestor organe nu era de a afla adevărul, ci de a-l tăinui.

3.1.9 Acțiunile menite să tăinuiască infracțiunea și făptașii, aveau un caracter sistematic și nu se limitau doar la măsuri pasive- tăcere, sabotare și imitarea anchetei penale. Ele mai aveau și caracter activ, inclusiv prin distrugerea dovezilor, falsificarea listei participanților la vânătoare, impunerea de a depune depoziții false, etc.

3.1.11. Consiliul Superior al Magistraturii nu a intervenit prompt și eficient în vederea examinării compatibilității judecătorului Pleșca Ion, Președinte al Curții de Apel Chișinău și al judecătorului Crețu Gheorghe, vicepreședinte al Curții de Apel Chișinău cu prevederile Codului de etică al judecătorului, precum și nu a luat în considerație Declarația privind etica judiciară adoptată de Adunarea Generală a Rețelei Europene a Consiliilor Judiciare a Uniunii Europene, adoptată la 2-4 iunie 2010 la Londra.

[...]

3.1.20. Tăinuirea adevărului – ceea ce reprezintă de asemenea o crimă – a fost necesară pentru a salva reputația funcționarilor, care au devenit complici la săvârșirea crimei din ”Pădurea Domnească”, pentru ca vinovații să nu fie trași la răspundere. În primul rând este vorba de Valeriu Zubco, care ocupa funcția de Procuror General și de președintele Curții de Apel Chișinău, Ion Pleșca.

3.2 [...] Comisia solicită:

[...]

c) Consiliului Superior al Magistraturii inițierea procedurii disciplinare împotriva președintelui Curții de Apel, Ion Pleșca;

d) Procuraturii Generale să întreprindă acțiunile de rigoare în conformitate cu legislația în vigoare privind efectuarea anchetei ținând cont de constatările și concluziile Comisiei [...]

4. Consider că prevederile contestate comportă critici de neconstituționalitate extrinsecă, cât și intrinsecă.
5. În partea ce ține de constituționalitatea extrinsecă, prin nepublicarea Raportului Comisiei de anchetă, aprobat prin Hotărârea Parlamentului, au fost încălcate prevederile art. 23 alin (2) din Constituție, potrivit căruia:

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop, Statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

De asemenea au fost încălcate și prevederile articolului 34 din Constituție care prevede:

(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit;

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

6. În ceea ce privește criticile intrinseci de neconstituționalitate consider, că prin constatările și indicațiile menționate, în esență a fost încălcată separația puterilor în stat. Constatările și indicațiile Parlamentului (prin intermediul comisiei parlamentare de anchetă) contravin articolului 6 din Constituție, care consfințește separația puterilor în Stat.

"În Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sunt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției".

7. În același context, prevederile contestate aduc atingere Consiliului Superior al Magistraturii la îndeplinirea misiunii sale de autoadministrare a justiției, consacrate de articolul 123 alin (1) din Constituție:

"(1) Consiliul Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători".

Prevederile contestate afectează articolul 125 alin (5) din Constituție, care prevede că:

"(5) În exercitarea mandatului procurorii se supun numai legii".

8. Totodată consider, că Comisia Parlamentară de anchetă prin concluziile exprimate, și implicit Parlamentul prin aprobarea acestora, a acționat ca o instanță extraordinară contrar interdicției statuate la articolul 115 alin (3) din Constituție care prevede că:

"(3) înființarea de instanțe extraordinare este interzisă", deoarece

" (1) Justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție, prin Curțile de Apel și prin Judecătorii".

9. În acest sens, prevederile contestate nu se circumscriu nici în limitele constituționale ale articolului 104 care prevede că:

"(1) Guvernul este responsabil în fața Parlamentului și prezintă informațiile și documentele cerute de acesta de comisiile lui și de deputați".

10. Acest fapt aduce atingere statului de drept, consfințit de articolul 1 din Constituție, care declară ca valori supreme și garantează demnitatea omului drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic (art.1 alin (3) din

Constituție).

11. Mai mult decât atât, consider că în privința persoanelor participante la vânătoare, nominalizate expres în conținutul Raportului Comisiei de anchetă, a fost încălcată prezumția nevinovăției, garantată de articolul 21 din Constituție, potrivit căreia:

”Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale”.

12. În concluzie, în conformitate cu articolul 7 din Constituție, potrivit căruia nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică, prevederile contestate urmează să fie lipsite de putere juridică.

III – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI. PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

Cu privire la neconstituționalitatea extrinsecă a prevederilor contestate

13. În conformitate cu prevederile articolului 23 alin (2) din Constituție, statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle și în acest scop publică și face accesibile toate legile și alte acte normative. Prin aceasta se asigură un alt drept și anume dreptul la informare prevăzut de articolul 34 alin (1) și alin (2) din Constituție.
14. Potrivit punctului 1 din Hotărârea Parlamentului, legislativul ”a aprobat” Raportul Comisiei de anchetă, ceea ce are drept consecință faptul, că actul aprobat devine anexă a actului de aprobare, având natura și forța lui juridică.
15. Rezultă că Raportul Comisiei de anchetă aprobat, urma a fi publicat integral în Monitorul Oficial al Republicii Moldova odată cu publicarea Hotărârii Parlamentului nr.3 din 15 februarie 2013, prin care a fost aprobat, acordând persoanelor accesul la informație de interes public.
16. Comisia de anchetă specială constituită pentru elucidarea modului de administrare de către organele abilitate a incidentului din 23 decembrie 2012, care a avut loc în Rezervația Naturală ”Pădurea Domnească” avea statutul de organ de lucru intern similar comisiilor parlamentare și natura juridică a raportului nu putea fi alta decât un act preliminar de recomandare adoptat în scopul de a asigura o anumită conduită sub aspect decizional plenului Parlamentului. Din momentul ”aprobării” însă, raportul a dobândit caracter obligatoriu din perspectiva soluțiilor pe care le propune. În această ordine de idei menționez că în alte situații, Parlamentul prin hotărârea sa doar lua act de rapoartele elaborate de comisiile de anchetă.
17. Merită atenție faptul, că spre deosebire de sintagma ”a lua act”, sintagma ”a aproba” implică efecte juridice diferite. Potrivit Dicționarului explicativ al limbii române ediția a II-a, 1998 ”a aproba” semnifică o încuviințare, o părere, o propunere etc. , a cuiva a fi de aceeași părere cu cineva; a rezolva în mod favorabil cererea, propunerea etc., cuiva, pe când a ”a lua act” (de ceva) are semnificația de a declara în mod formal că a luat cunoștință (de ceva). Prin urmare prin publicarea Hotărârii Parlamentului fără Raportul Comisiei de anchetă aprobat au fost încălcate prevederile articolelor 13 alin (2) și 34 alin (1) și alin (2) din Constituție.

Cu privire la neconstituționalitatea intrinsecă a prevederilor contestate.

18. Ancheta parlamentară este o expresie a funcției de control pe care o are Parlamentul în cadrul democrației constituționale. Acest tip de control parlamentar se poate efectua prin intermediul unei Comisii de anchetă constituită ad-hoc sau prin mijlocirea unei comisii permanente. În același timp, aceasta urmează să privească doar subiectele supuse controlului prin articolul 104 din Constituție și se exercită asupra activității Guvernului și asupra celorlalte organe ale administrației publice, dar nu și asupra autorităților judecătorești și procuraturii. Prin urmare, comisiile instituite de Parlament nu pot stabili drepturi și obligații decât pentru deputați, precum și pentru autoritățile, demnitarii și funcționarii publici în funcție de raporturile constituționale pe care le au cu Parlamentul, potrivit titlului III, capitolul VII din Constituție, intitulat Raporturile Parlamentului cu Guvernul. Alte subiecte de drept pot fi invitate să ia parte la dezbaterile din fața comisiilor de anchetă fără a exista însă vreo obligație corelativă din partea acestora de a da curs inițiativei. Anumiți demnitari și funcționari publici nu pot fi controlați prin comisiile de anchetă, deoarece Constituția, stabilind raporturile juridice dintre autoritățile publice instituie reguli distincte.

19. Hotărârea Parlamentului, inclusiv Raportul aprobat prevede implicarea puterii legislative, prin comisia de anchetă, în activitatea puterii judecătorești și procuraturii, dând indicații directe referitor la pretensele infracțiuni comise, pentru a fi cercetate și tragerea la răspundere, ceea ce exprimă o încălcare a dispozițiilor articolelor 6, 116 și 123 din Constituție.

20. În conformitate cu articolul 6 din Constituție, în Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sunt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției. Teoria clasică a separației puterilor distinge funcțiile acestor puteri după cum urmează:

- Funcția de adoptare a regulilor generale aparțin puterii legislative;
- Funcția executării acestor reguli aparține puterii executive;
- Funcția de soluționare a litigiilor apărute în urma executării regulilor aparține puterii judecătorești.

Vedem deci că fiecărei puteri îi sunt atribuite funcții bine determinate și atunci când într-o societate nu este o separare strictă a acestor puteri se poate ajunge la paralizarea instituțiilor, încălcându-se norma constituțională.

21. În acest sens, în Hotărârea nr.23 din 9 noiembrie 2011 privind interpretarea articolului 116 alin(4) din Constituție, Curtea Constituțională a statuat următoarele:

”17. Fiind un principiu fundamental al statului de drept, separația puterilor are vocația să asigure evitarea concentrării puterii în mâna unei singure autorități (de natură individuală sau colectivă). El presupune o distribuție a puterii pentru a fi exercitată, unor instanțe diferite și independente înzestrate cu atribuții și prerogative de conducere. În cadrul competențelor ce le sunt conferite fiecare putere (legislativă, executivă și judecătorească) deține și exercită o serie de atribuții aflate în afara oricărei imixțiuni reciproce. Potrivit principiului separației puterilor, nici una dintre cele trei puteri nu prevalează asupra celeilalte, nu se subordonează una alteia și nu își asumă prerogative specifice celorlalte”.

22. Curtea reține, că dispozițiile constituționale privind separația puterilor în legislativă, executivă și judecătorească (art.6), privind independența, imparțialitatea și inamovibilitatea judecătorilor instanțelor judecătorești (art.116 alin(!1)), privind stabilirea prin lege organică a organizării instanțelor judecătorești, a competenței acestora și a procedurii de judecată (art.115 alin (4)) definește statutul juridic al judecătorului în Republica Moldova și consacră justiția ca o ramură a puterii în stat

independentă și imparțială.

23.În același sens, dispozițiile aticlelor 114 și 116 alin (1) din Constituție consacră principiul independenței judecătorilor, fără de care nu se poate vorbi de o activitate autentică de înfăptuire a justiției. Realizarea principiului independenței judecătorului pus la baza autonomiei puterii judecătorești, se asigură prin procedura de înfăptuire a justiției, precum și prin modul de numire, suspendare, demisie și eliberare din funcție a judecătorului. ”

22. Prin urmare, judecătorii nu pot fi obiectul anchetei comisiilor parlamentare de anchetă deoarece Constituția stabilind raporturile juridice dintre autoritățile publice, instituie reguli distincte. În consecință, demersul unei comisii parlamentare de anchetă privind suspendarea din funcție a unui judecător, încalcă evident dispozițiile constituționale care stabilesc separația puterilor în stat, independența judecătorilor și supunerea lor numai legii.
23. Prin Hotărârea Parlamentului, printre altele, a fost dată apreciere modului în care procurorii și-au îndeplinit atribuțiile prevăzute de lege. Un atare obiect de activitate a comisiei de anchetă contravine articolului 6 și articolului 125 din Constituție. Or, activitatea procurorilor nu poate fi controlată decât de superiorii ierarhici, nu și de alte autorități sau instituții publice, întrucât în acest caz controlul își pierde caracterul ierarhic, contrar art.125 din Constituție.
24. Potrivit Constituției, Procuratura este independentă având rolul a reprezenta în activitatea judiciară interesele generale ale societății și de a apăra ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Procurorii au ca și judecătorii staut constituțional de independență, prevăzut expres de art.125 din Legea Fundamentală. Procurorii sunt numiți în funcție similar judecătorilor, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor, același organ îndeplinind rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a procurorilor.
25. Aplicând principiile constituționale evocate legiuitorul a stabilit, prin Legea cu privire la Procuratură, norme similare privind compatibilitățile și interdicțiile aplicabile funcțiilor de procuror, admiterea în profesie și formarea profesională, numirea în funcție, drepturile și îndatoririle, răspunderea juridică.
26. Faptul că procurorii își desfășoară activitatea sub autoritatea Procurorului General nu califică procuratura ca fiind o instituție publică a cărei activitate s-ar afla sub control parlamentar.
27. În consecință, orice dispoziție care ar implica posibilitatea interogării sau a sancționării unui judecător sau a unui procuror la solicitarea unei comisii parlamentare de anchetă sau chiar al Parlamentului, încalcă evident dispozițiile constituționale care stabilesc separația puterilor în stat și independența judecătorilor și procurorilor și supunerea lor numai legii.
28. De asemenea, citarea unui cetățean în fața unei comisii parlamentare, ca martor sau în orice altă calitate, contravine dispozițiilor constituționale privind libertățile cetățenești și justiția. Desigur nimic nu împiedică comisiilor parlamentare să invite anumite persoane pentru a da relații în legătură cu obiectul anchetei, însa acestea nu pot fi obligate în acest sens.
29. În același sens aliniatul (4) al articolului 36 din Regulamentul Parlamentului statuează expres, că comisia de anchetă nu poate susține urmărirea penală efectuată în condițiile legii de organele de urmărire penală și instanțele judecătorești.

30. Prin urmare aceste comisii de anchetă nu au competență regulamentară să se pronunțe asupra vinovației sau nevinovației unei persoane, ci sunt expresia controlului parlamentar. Scopul lor este acela de a lămuri, de a califica împrejurările și cauzele în care s-au produs evenimentele supuse cercetării. Aceste comisii anchetează / verifică fapte sau împrejurări și nu persoane. Ele au ca scop constatarea existenței sau inexistenței faptelor pentru care a fost creată comisia de anchetă, fără a stabili cu titlu de certitudine răspunderea administrativ, materială, disciplinară sau penală a vreunei persoane. Aceste comisii nu au competența de a da un verdict, ci aceea de a întocmi un raport cu privire la situația de fapt anchetată, prin care se vor indica concluziile la care au ajuns în baza actelor și documentelor pe care le-a consultat și audierilor efectuate.
31. Pe cale de consecință, o Hotărîre a Parlamentului privind Raportul unei comisii de anchetă nu poate stabili drepturi și obligații decît pentru deputați, precum și pentru autorități, demnitarii și funcționarii publici în funcție de raporturile constituționale pe care le au cu Parlamentul.
32. În aceeași ordine de idei Comisia Europeană pentru Democrație și Drept (Comisia de la Veneția) a susținut că o comisie de anchetă Parlamentară nu trebuie să ancheteze activitățile judiciare/ CDL-AD (2012) 026, Avizul nr. 685/2012, §70).
33. Prin urmare, o asemenea comisie nu poate avea drept scop anchetarea judecătorilor și a procurorilor, or sancționarea eventualelor abuzuri ale organelor judiciare în instrumentarea cauzelor care aparțin de competența Consiliului Superior al Magistraturii și al Consiliului Superior al Procurorilor sau instanțelor judecătorești (infracțiuni de serviciu ori în legătură cu serviciul care împiedică înfăptuirea justiției), după caz.
34. Hotărîrea Parlamentului inclusiv Raportul aprobat, cuprinde referințe implicite și exprese la activitatea autorității judecătorești, astfel încît activitatea comisiei de anchetă nu se circumscrie în limitele constituționale ale articolului 104.
35. Consider că comisia de anchetă a desfășurat o activitate de jurisdicție extraordinară, fără a avea, potrivit Constituției, capacitatea și dreptul de a judeca și de a se pronunța asupra unor litigii care vizează de principiu drepturile subiective ale părților implicate.
36. Consider că, în această cauză, există o confuzie între funcția de anchetă și cea de judecată în condițiile lipsei de contradictorialitate și publicitate a dezbaterilor, o limitare a drepturilor la apărare a persoanelor, un liber arbitru în administrarea și aprecierea probelor precum și posibilitatea de a da în aceleași cauze, verdicte noi, fără deciziile autorităților competente în acest sens. Natura juridică ale organelor care exercită o jurisdicție extraordinară este cea a instanțelor extraordinare, interzise de articolul 115 alin.(5) din Constituție.
37. Activitatea de anchetă a comisiei privește lămurirea unor chestiuni de ordine publică fără a da verdict și fără a angaja răspunderea penală sau materială a vreunei persoane.
38. Comisia de anchetă în cauză a dat, iar Parlamentul prin hotărîrea sa a aprobat constatări de natură a influența rezultatul procedurilor judecătorești și verdicte prin care se constată vinovația unor persoane, nu doar se constată o stare de fapt și se fac propuneri/recomandări.
39. Avînd în vedere contextul și limbajul folosit în Raportul Comisiei, nu se poate exclude faptul că efectul Raportului Comisiei și a Hotărîrii Parlamentului a fost de a exercita presiune asupra Procuraturii Generale și Consiliului Superior al Magistraturii, indiferent de includerea

sintagmei că acestea trebuie să acționeze în strictă conformitate cu legea (a se vedea raționamentul CEDO în Hotărîrea Guja V. Moldova, Marea Camera, cererea nr. 14277104 din 12 februarie 2008).

40. Asemenea practici de exercitare a presiunilor și de influențare a investigației infracțiunilor au fost deja blamate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărîrea Guja V. Moldova în care Curtea a statuat că într-o societate democratică atât instanțele judecătorești cât și organele de urmărire penală nu trebuie să fie supuse presiunii politice. Orice interpretare a oricărei legislații care stabilește drepturile membrilor Parlamentului trebuie să fie conformă acestui principiu.
41. În lumina celor expuse, consider că prevederile contestate, avînd un asemenea obiect de activitate, reprezintă o încălcare a dispozițiilor articolelor 1 alin (3), 21, 23, 34, 104, 115, 116, 123 și 125 din Constituție.

IV – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

42. În conformitate cu cele relatate, solicit declararea neconstituționalității punctelor 4 și 5 din Hotărîrea Parlamentului nr. 3 din 15 februarie 2013 cu privire la Raportul comisiei de anchetă pentru elucidarea modului de administrare de către organele abilitate a incidentului din 23 decembrie 2012 care a avut loc în Rezervația naturală “Padurea Domnească”, precum și a punctelor 3.1.1; 3.1.4-3.1.9; 3.1.11; 3.1.20; și 3.2 lit. c) și d) din Raportul în cauză aprobat prin Hotărîrea Parlamentului contestată.

Cu cea mai înaltă considerație pentru Onorata Curte,

Tudor Lazăr
Avocat parlamentar